

Falešné společenstvo a Alex Lewis
Fëanor a jeho synové

Verze: 16. 3. 2019

Provedeno na TolkienConu 2018
(první verze představení provedena na TolkienConu 2010)

Seznam autorů

BS — Blanka Salmonová (Fallon)
DB — Daniela Binderová
E — Eliška (Elsa)
FB — Filip Burian (Laeg)
JŽ — Jitka Žídková
KN — Kristina Nohavicová (Orsejka)
PB — Petr Bohdan (Bóža)

Alex Lewis
Andrew Lloyd Webber
Gian Marco Pietrasanta

Chůvičky aneb Když jsme byli malí

Když byl Maedh-ros ješ - tě ma - lý sí - lu měl a od - va - hu, O - ro - mě jel
dě - deč - ko - vu ko - vad - li - nu pouš - těl do - lů ze sva - hu.

zrov - na ko - lem, prý měl tro - chu u - pi - to, Nahar ho sho - dil, ko - vad - li - na

tre - fi - la mu ko - py - to. *Ref:* Když jsme by - li ma - lí rá - di jsme si
o - tec nás vzal ho - lí, že jsme sot - va

hrá - li, všech se - dm to slíz - lo, svě - do - mí ho hryz - lo, a - by za - se
stá - li; stál pak kvů - li preven - ci v ku - chy - ni na kreden - ci, když se do něj

na - šel mír, vy - ro - bil si pa - lan - tír; *Dovětek:* Když jsme by - li ma - lí.
za - hle - děl, kdo co dě - lá hned vě - děl.

Když byl Maedhros ještě malý
sílu měl a odvalu,
dědečkovu kovadlinu
pouštěl dolů ze svahu.
Oromě jel zrovna kolem,
prý měl trochu upito,
Nahar ho shodil, kovadlina
trefila mu kopyto.

Když byl Maglor ještě malý
sotva svlékl povijan,
brnkal, třískal na vše kolem,
ječel jako paviján.
Nikdo neví, kde ho sebral;
aby harfě zlepšil hlas
místo strun v ní natahal si
vytržený Vardy vlas.

Ref: Když jsme byli malí
rádi jsme si hráli,
otec nás vzal holí,
že jsme sotva stáli;
všech sedm to slízlo,
svědomí ho hryzlo,
aby zase našel mír,
vyrobil si palantír;

stál pak kvůli prevenci
v kuchyni na kredenci,
když se do něj zahleděl,
kdo co dělá hned věděl.

Celegorm, už když byl malý,
trávil volno na lovu,
zkoušel všechno, luk a šípy,
laso, prak i podkovu.

Zklamán, vržena že sama
podkova se nevrací,
přidal pružinu; se divil
proč mu hlava krvácí.

I Caranthir, když byl malý
trávil lovem volný čas,
pasti, sítě, propadliště,
kořist udolají snáz.

Náš bratránek Finrod přišel
ke stromu, kde chtěl si číst,
proč teď visí hlavou dolů
za kotník, si není jist.

Ref:

Curufin už když byl malý
zajímal se o holky,
naše malé sestřenice
nedělaly okolky.
Hráli zrovna na fanty, když
Finwë přistih' trojičku,
Galadriel přišla o cop,
Aredhel o spodničku.

Amrod, Amras, však to znáte,
s dvojčaty je vždycky kříž,
v rozletu je nezastaví
zákaz, rákoska ni mříž.
Thorondor, zda létat může
pro křídla či pro peří
– přepadli ho, oškubali –
snadný pokus prověří.

Ref:

Dovětek: Když jsme byli malí.

Plátno z Valinoru 1

A Emi A Emi H A Emi

předehra

Já ze - mře - la jsem dřív, než
chtě - la ži - vot dát, přec

A Emi H A Emi

svět - lo o - čí mých tma po - zře - la, dří - ve, než Ná - mo Pán mě
svůj si za - cho - vat, teď sí - lu mou má Fě - a - nor, můj syn, mě

Dmi A 1. Dmi 2. Dmi

v sí - ních u - ví - tal, jsem ze - mře - la. Já
z ži - tí zbyl jen stín, vzpomín - ky zů - sta - nou.

Dmi A 2 Dmi G Dmi C

recitativ

Ref: Teď Vai - ře je mou pa - ní, a z je - jí

A A7 G Dmi Cmi A A7

mi - los - ti smím či - ny dě - tí Nol - dor, lás - ky i pod - los - ti do

A Dmi C A A7 A

go - be - lí - nu vplé - tat, pý - chu a po - cá - ní; den po dni ros - te

Dmi A Dmi A Emi F#mi G A

vý - jev, do Ar - dy sko - ná - ní.

mezihra

předehra

Já zemřela jsem dřív,
než světlo očí mých
tma pozřela,
dřív, než Námo Pán
mě v síních uvítal,
jsem zemřela.

Já chtěla život dát,
přec svůj si zachovat,
teď sílu mou
má Fëanor, můj syn,
mě z žití zbyl jen stín,
vzpomínky zůstanou.

Recitativ: Finwë, nežádám odpuštění,
co stalo se pak, má vůle není.

Ref: Teď Vairë je mou paní, a z její milosti
smím činy dětí Noldor, lásky i podlosti
do gobelínu vplétat, pýchu a pokání;
den po dni roste výjev, do Ardy skonání.

mezihra

Hle, první ze všech scén:
Tichý je Lórien,
Finwë a žal.
U výhně Fëanor
tepe svůj hněv a vzdor,
co vykoval?

Indis z Vanyar,
druhé z mládí jar,
Finwë a smích –
dva synky v náručí,
Fëanor odkráčí;
konec her poledních.

Recitativ: Žádám jen o soucit pro syna,
ať jeho hvězda září, když moje zhasíná.

Ref:

mezihra

Moudrá Nerdanel
chápe, co by chtěl:
čin ze snění.
Co syn, to palantír,
ať sedmero dá mír
naplnění.

Melkor zbaven pout
Fëanor touží skout
Dvou Stromů svit.
Zasetý je svár
bratrské lásky zmar,
smír nelze obnovit.

Recitativ: Ohnivou mysl hnal žáru hlad,
až uhasne, je pozdě litovat.

Maglor

A C G

Jak to dnes-ka Mag-lo - ro - vi slu - ší, má dnes ob-zvláš - tě špi - ča - té

C F G

u - ši, když lad-ným kro-kem Ti - ri - o - nem krá - čí, co se dí - vek

C **B** C

za ním na - o - tá - cí. Do-kon - ce jed-nou hrál mi pod bal - kó - nem

G C

v za-hra-dách u do-mu mé-ho ot - ce, i vů - ně kvě - tin za - chvě - la se

G C **C** C

je - ho tó - nem, já bez meš-ká - ní při-běh - la jsem krot-ce. Po - hla - dil

G C F **D** C

mi vla - sy, po - lí - bil mi dlaň, Jsem si jis - tá,
při - pa - dám si

G C

že už ne-jsem ma - lá,
na ci - ty dost zra - lá,
do-kon-ce mám i vlast-ní - ho po - ní - ka,
chy - ba Fě - a - no-rejs-ké - ho sla - ví - ka.

(A) Jak to dneska Maglorovi sluší,
má dnes obzvláště špičaté uši,
když ladným krokem Tirionem kráčí,
co se dívek za ním naotáčí.

(A) Ve vlasech nosívá rudou růži
a má po mamince hebkou kůži,
nejzazší komnaty srdce odmyká
píseň Fëanorejského slavíka.

(B) Dokonce jednou hrál mi pod balkónem
v zahradách u domu mého otce,
i vůně květin zachvěla se jeho tónem,
já bez meškání příběhla jsem krotce.

(B) Dokonce...

(C) Pohládl mi vlasy,
políbil mi dlaň,
Recitativ: a řekl: „Mladá dámo, měla už byste jít spát asi.“
Ač milujiho, pro ta slova zlobím se teď naň.

(D) Jsem si jistá, že už nejsem malá,
dokonce mám i vlastního poníka,
připadám si na city dost zralá,
nu, chyba Fëanorejského slavíka.

(D) Máme dosti času, než se skončí svět,
ještě vyrostu a kdoví, co se může stát,
uvidíme za sto nebo dvě stě let,
zdalepak mě pošle zase brzo spát,
zdalepak mě pošle zase brzo spát.

Formenos Tower

The musical score for "Formenos Tower" is written in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of four staves of music. The chords indicated above the notes are: Ami, Emi, Ami, G, Emi on the first staff; Ami, Emi, Ami, G, Ami on the second staff; Ami, G, Ami, G, Emi on the third staff; and Ami, G, Ami, D (G), Ami on the fourth staff. The melody is primarily composed of eighth and quarter notes, with some dotted notes and rests.

Gian Marco Pietrasanta

Hostina na Taniquetilu

C předehra F C G C F

flétna

C G C **A** C G C F C G

Pojď-me zpí-vat, pojd-me tan-čit k E-ru-o - vě chvá-le, při-stup blíž a na-plň čís, vždyt

C A D A D G D A

bu-de ta-dy stá - le hoj-nost jíd-la, hoj-nost pi-tí, Ya-van-ni-ných da - rů, pojd s ná-mi hrát a pře-staň dbát všech

D H E H E A E

ma - li-cher-ných svá - rů, ve - se - lím a tan-cem, pís - ní E - ru - o - vi dí - ky vzdát!

B E A E A E

Fingolfin: Jak při-slí-bil jsem, či-ním. Pro-pouš-tím tě. Z ni-če-ho ne-vi - ním bra-tra své-ho.

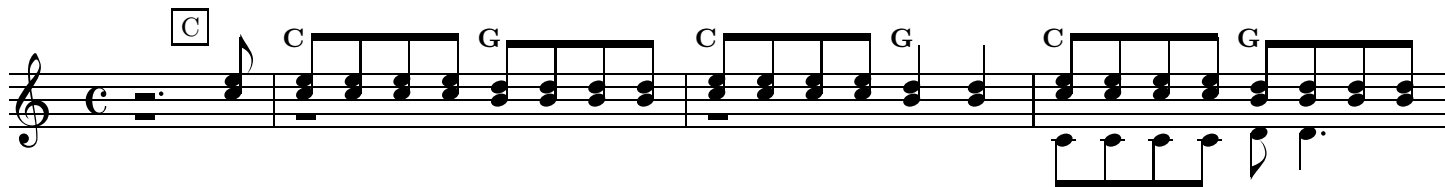
F B F B F

Byť po - lo - vi-nou kr - ví, ce-lým srd-cem já na - zý-vám tě brat - rem a svým vůd-cem.

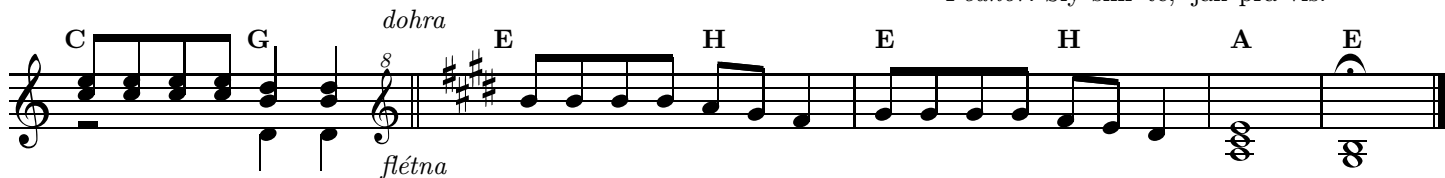
F *mezihra* B F C

flétna

F B F C

Pojď s ná-mi hrát a pře-staň dbát všech ma-li-cher-ných svá-rů, s ná-mi hrát a pře-staň dbát všech
Fëanor: Sly-ším tě, jak pra-víš.

ma - li - cher - ných svá - rů.
 Staň se.

Předehra

Sbor:

(A) Pojďme zpívat, pojďme tančit
 k Eruově chvále,
 přistup blíž a naplň číš,
 vždyť bude tady stále
 hojnost jídla, hojnost pití,
 Yavanniných darů,
 pojď s námi hrát a přestaň dbát
 všech malicherných svárů,
 veselím a tancem, písní
 Eruovi díky vzdát!

Fingolfin:

(B) Jak přislíbil jsem, činím.
 Propouštím tě.
 Z ničeho neviním
 bratra svého.
 Byť polovinou krví,
 celým srdcem
 já nazývám tě bratrem
 a svým vůdcem.

Mezihra

Sbor (tiše):

(C) Pojď s námi hrát a přestaň dbát
 všech malicherných svárů,
 s námi hrát a přestaň dbát
 všech malicherných svárů.

Fëanor: Slyším tě jak pravíš.
 Staň se.

Sbor:

(A) Pojďme zpívat, pojďme tančit
 k Eruově chvále,
 přistup blíž a naplň číš,
 vždyť bude tady stále
 hojnost jídla, hojnost pití,
 Yavanniných darů,
 pojď s námi hrát a přestaň dbát
 všech malicherných svárů,
 veselím a tancem, písní
 Eruovi díky vzdát!

Dohra

Ungoliant a Melkor

předehra Emi G D Emi

Un - go - li - ant prý tka - la síť na jih od ze - mě Va - li - nor, poušť A - va - thar o -

G D Emi Ami G Ami

be - tka - la tmou od ob - zo - ru po ob - zor. Mel - kor když při - šel k ní, v ní tem - né váš - ně pod - ní -

Hmi Ami G Ami D Emi D

til, po ja - su lač - nět za - ča - la, co Bla - že - nou říš o - sví - til. *Ref:* Smíš pít, smíš, už

Ami D Emi D Ami D Emi D

svět - lo u - mí - rá, smíš pít, smíš, jak při - liv při - jde tma. Smíš pít, smíš, ta

Ami D Emi Ami D Emi *Emi, mezíhra*

zla - tá zář je tvá: ni - kdy už ne - spat - ří ji svět.

Ami D Emi G D Emi

Ami D Emi G D Emi

Ungoliant prý tkala síť
na jih od země Valinor,
poušť Avathar obetkala
tmou od obzoru po obzor.
Melkor když přišel k ní,
v ní temné vášně podnítil,
po jasu lačnět začala,
co Blaženou říš osvítil.

Ref: Smíš pít, smíš, už světlo umírá,
smíš pít, smíš, jak příliv přijde tma.
Smíš pít, smíš, ta zlatá zář je tvá:
nikdy už nespátří ji svět.

Ungoliant pak utkala
pláště z temnoty kolem obou
a přehlédnout se vydala
Amanskou zemi úrodnou.

Melkor ji svedl rád,
do krajin světla vkročil s ní,
když Valar zanedbali stráž
v noc změnilo se míšení.

Ref:

Mezíhra

Ungoliant přiložila
zuby ke kmenům raněným,
tak světlo zcela vysála
a změnila se v dusný dým.
Melkor pak udeřil
do stříbra kopím, do zlata;
když světlo z kádí vypila,
hle, vzrostla zlobou bohatá.

Ref:

Ungoliant se vztyčila
jak kruté noci dravý spár,
tma planoucí se rozlila:
oči oslepující žár.
Melkor pak klenoty
ze síní Formenosu vzal
a Finwého když kruté řal,
přes Helcaraxě utíkal.

Ref:

... nikdy už nespátří ji svět.

Míšení světél

A
capo 5 Ami Emi F C G D Ami Emi C G D F C Ami Emi F C

Val-mar do stí-nů se po-no - řil, vě - že tmy se vrhů - ru ty - či, jak ost - rov o - sa - mě - lý
 Pís - ně u - mlk - ly a ti - chem zní zdá - li ná - řek Moř - ských el - fů, rac - ků při - po - mí - ná

G D Ami Emi 1. C G F C 2. C G Ami Emi

v mo - ři zbyl vr - chol Ta - ni - que - ti - lu. chlad - ným po - bře - ží.

Dmi Ami C F G Ami Emi Dmi Ami

Ref: V ča - se Svě - tel mí - še - ní Mel - kor při - šel, zra - nil Stro - my, Un - go - li - ant pak

C G Ami Emi Dmi Ami C F G

vy - sá - la mí - zu z o - bou hned. V ča - se Svě - tel mí - še - ní Mel - kor při - šel,

G D Ami Emi Dmi Ami C G Ami Emi

řal do kme - nů, du - ši Stro - mů o - trá - vil Un - go - li - an - tin jed.

C G Ami Emi Dmi Ami G Ami Emi **B** G D

... o - trá - vil Un - go - li - an - tin jed, Un - go - li - an - tin jed. Zmlk - la Va - la -

Ami Emi G D Ami Emi F C G

ró - ma, lov se ne - zda - řil, Mel - kor mstí se za ten čas, kdy ve vě - ze - ní

Ami Emi G D Ami Emi G D Ami Emi

hnil. Lau - re - lin a Tel - pe - ri - on už ne - ob - živ - nou víc, však

F C C G G D F C G D

po - sled - ní plod zro - di - ly, hle: Slun - ce a Mě - síc.

C G G D Ami Emi Dmi Ami G D Ami Emi Dmi Ami G D Ami Emi

... chlad - ným po - bře - ží, na chlad - ným po - bře - ží, na chlad - ným po - bře - ží.

(A1) Valmar do stínů se ponořil,
věže tmy se vzhůru tyčí,
jak ostrov osamělý v moři zbyl
vrchol Taniquetilu.

(A2) Písně umlkly a tichem zní
zdáli nářek Mořských elfů,
racků připomíná kvílení
na chladném pobřeží.

Ref: V čase Světel míšení
Melkor přišel, zranil Stromy,
Ungoliant pak vysála
mízu z obou hned.
V čase Světel míšení
Melkor přišel, ťal do kmenů,
duši Stromů otrávil
Ungoliantin jed.

(A1) Manwë do daleka upřel zrak,
jen on vidí skrze stíny,
spatřil neproniknutelný mrak,
jak se žene k severu.

(A2) Písně umlkly...

Ref:
... Ungoliantin jed, Ungoliantin jed.

(B) Zmlkla Valaróma,
lov se nezdařil,
Melkor mstí se za ten čas,
kdy ve vězení hnil.
Laurelin a Telperion
už neobživnou víc,
však poslední plod zrodily,
hle: Slunce a Měsíc.

(A1) Valmar do stínů...

(A2) Písně umlkly...
... na chladném pobřeží,
na chladném pobřeží.

Ref:
... Ungoliantin jed, Ungoliantin jed.

A. Lewis/DB

Vzdej se Klenotů

F7^{maj} Gadd6/D Emi Ami **A** F7^{maj} Gadd6/D Emi

předehra

Vrch ze - le - ný Po - tem - ně - lý; křeh - ké vět - ve

Ami F7^{maj} Gadd6/D Emi Ami **B** C

le - ží po - lá - ma - né bez ži - vo - ta, ob - živ - nou už stě - ží. Zář Stro - mů po - has - la,

G F E C G

svět to - ne v tmách, jak pro - zí - ra - vý byl Fě - a - nor, když do Kle - no - tů po -

Dmi E C G F G

sled - ní jisk - ru skryl. *Ref:* Ne, dí - lo mé, to ne - mo - hu dát, ni - kdo víc ne - stvo - ří jim po - dob -

C G Dmi Emi Ami F7^{maj} Gadd6/D Emi Ami

mezihra

né. To, co po mně chceš, mě ži - vot bu - de stát.

F7^{maj} Gadd6/D Emi Ami F7^{maj} Gadd6/D Emi Ami

dohra

Ó, mě ži - vot bu - de stát, mě ži - vot bu - de stát.

Předehra

(A) Vrch zelený
potemnělý;
křehké větve leží
polámané
bez života,
obživnou už stěží.

(B) Zář Stromů pohasla,
svět tone v tmách,
jak prozíravý byl
Fěanor, když do Klenotů
poslední jiskru skryl!

Ref: Ne, dílo mé,
to nemohu dát,
nikdo víc nestvoří
jim podobné.
To, co po mně chceš,
mě život bude stát.

Mezihra

(A) Do ticha zní:
Tak ano či ne?
Víc už nám nezbylo.
Yavanna se
neodmítá,
jí vděčíš za své dílo.

(B) Zář Stromů...

Ref:

Mezihra

(A) Ne tak zhurta,
Aulě radí,
nechápeš, co žádáš.
Dejme mu čas
k rozmyšlení,
kéž utiší žal náš.

(B) Zář Stromů...

Ref:

Ref: Ne, dílo své,
to nemůže dát,
nikdo víc nestvoří
jim podobné.
To, co po něm chceš,
jej život bude stát.

Dohra Ó, mě život bude stát.
Jej život bude stát.

Zlé zprávy

2 *capo 2*

Hmi
Ami

Emi
Dmi

Ja - ké zprá - vy při - ná - ší - te, mluv - te rych - le, mluv - te hbi - tě,

Hmi
Ami

Emi
Dmi

ja - ké zprá - vy ne - na - dá - lé, co se sta - lo v do - mě krá - le?

Hmi
Ami

Emi
Dmi

Tma a zká - za, u - smr - ce - ní, hroz - něj - ší - ho skut - ku ne - ní,

Hmi
Ami

Emi
Dmi

o - tec můj tam za - bit le - ží, mo - hu vám jen vě - řit stě - ží.

Hmi
Ami

Emi
Dmi

Hmi
Ami

Kde jsou ny - ní sil - ma - ri - ly, což je strá - že ne - stře - ži - ly? Kde je po - klad

Emi
Dmi

Hmi
Ami

F#mi
Emi

Hmi
2
Ami

srd - ci blíz - ký? U - kra - dl jej lu - pič níz - ký.

Hmi
Ami

F#
E

Hmi
Ami

A
G

D
C

F#
E

Hmi
Ami

Ref: Pro - klí - nám, pro - klí - nám, čas pro - klí - nám!

Jaké zprávy přinášíte, mluvte rychle, mluvte hbitě,
jaké zprávy nenadálé, co se stalo v domě krále?

Tma a zkáza, usmrčení, hroznějšího skutku není,
otec můj tam zabit leží, mohu vám jen věřit stěží.

Kde jsou nyní silmarily, což je strážce nestřežily?
Kde je poklad srdci blízký? Ukradl jej lupič nízky.

Ref: Proklínám, proklínám, čas proklínám!

Manwë, pohled, ruku zvedám, slova nyní těžko hledám,
temnotou zle zasažený, nářkem, strachem obklopený.

Melkor zrádný, jméno ztratil, ke světlu se neobrátil,
Nepřítelem nechť je zvaný, hledaný a potrestaný.

Morgoth Bauglir, černý Vala, neskryje jej žádná skála.
Kde se skrývá, půjdu najít, nebude mi nikdo bránit.

Ref: Proklínám, proklínám, Valmar proklínám!

Proč jsem přijel na pozvání, otce mi nic nezachrání,
Manwë kletý, tys to věděl, neřek nic a jenom seděl.

Finwë drahý, otče milý, proč jsem tady, marním chvíli,
byl bych s tebou nebýt zrady, samé tance, pusté rady.

Jděte z cesty se svým tancem, dobrovolně budu psancem,
hledat vrahy, temné stíny, nezbaví se svojí viny.

Ref: Proklínám, proklínám, vás proklínám!
Proklínám, proklínám, všechny vás proklínám!

Text: PB, Hudba: PB+DB

Přísaha

A *capo 2* F#mi E F#mi A E F#mi
Emi D Emi G D Emi

O - tec stál, se - dm sy - nů s ním, tam na Tú - ně, v svi - tu po - chod - ní, če - pe - le ru - dé

E F#mi D F#mi E F#mi
D Emi C Emi D Emi

ja - ko krev, slib, co ne - lze už vzít zpět. Fě - a - nor, sti - žen ší - len - stvím, tam na

A E F#mi E F#mi D
G D Emi D Emi C

Tú - ně slo - va vzpou - ry zní, z vy - hnan - ství při - ve - dl ho hněv, slib, co ne - lze do - dr -

Hmi F#mi Hmi F#mi
Ami Emi Ami Emi

žet. *Ref:* Nechtě po - hl - tí nás věč - ná tma, když po - ru - ší - me při - sa - hu,

D A E F#mi Hmi
C G D Emi Ami

slyš, I - lú - va - ta - re, že ztres - tán bu - de kaž - dý; Va - la, dé - mon,

F#mi Hmi F#mi D A
Emi Ami Emi C G

člo - věk, elf, vel - ký ne - bo ma - lý tvor, dob - rý či zlý, až do kon - ce dní, co by

E F#mi E F#mi **B** C#7
D Emi D Emi H7

se - bral sil - ma - ril, co by chtěl vzít sil - ma - ril. Fin - gol - fin a

F#mi C#7 F#mi H D
Emi H7 Emi A C

Tur - gon, ti o - ba pro - ti jsou, však Fi - nar - fin na - bá - dá

A E C#7 F#mi C#7
G D H7 Emi H7

jed - nat s roz - va - hou. Ga - lad - ri - el a Fin - gon jsou tou - hou hla - do -

F#mi
Emi

H
A

D
C

A
G

E
D

ví, ač ne - vá - že je žád - ný slib, k ces - tě se ho - to - ví.

C C#7
H7

D
C

C#7
H7

D
C

Ne! Vy - jdě - me hned, ne - hled' - me už zpět! Ta -

A
G

E
D

C#7
H7

D
C

D7maj
C7maj

D D/C#
C C/H

jem - né ze - mě če - ka - jí, vzhů - ru, Nol - dor, vpřed!

(A) Otec stál, sedm synů s ním,
tam na Túně, v svitu pochodní,
čepele rudé jako krev,
slib, co nelze už vzít zpět.
Fëanor, stížen šílenstvím,
tam na Túně slova vzpoury zní,
z vyhnanství přivedl ho hněv,
slib, co nelze dodržet.

Ref: Nechť pohltí nás věčná tma,
když porušíme přísahu,
slyš, Ilúvatore,
že ztrestán bude každý;
Vala, démon, člověk, elf,
velký nebo malý tvor,
dobrý či zlý, až do konce dní,
co by sebral silmaril,
co by chtěl vzít silmaril.

(A) Tak pravil Maedhros v přísaze,
stejně Maglor, jehož každý zná,
Celegorm, Curufin taktéž,
dvojčata, Caranthir.
Kdo přísahu slyšel, zachvěl se,
zazní slova nezrušitelná,
lhostejno, co pravda, co lež,
je nedobytný cíl.

Ref:

(B) Fingolfin a Turgon,
ti oba proti jsou,
však Finarfin nabádá
jednat s rozvahou.
Galadriel a Fingon
jsou touhou hladoví,
ač neváže je žádný slib,
k cestě se hotoví.

(A) Otec stál, sedm synů s ním,
tam na Túně, v svitu pochodní,
čepele rudé jako krev,
slib, co nelze už vzít zpět.
Fëanor, stížen šílenstvím,
tam na Túně slova vzpoury zní,
z vyhnanství přivedl ho hněv,
slib, co nelze dodržet.

(C) Ne! Vyjděme hned,
nehleďme už zpět!
Tajemné země čekají,
vzhůru, Noldor, vpřed!

Ref:

A. Lewis/DB

Konfrontace

Emi D Emi **A** D Emi D Emi D Emi

Fëanor: Mám svůj sen, že jed-nou při-jdou zá - zra-ky, mám svůj sen, že

D Emi G Emi D Emi D Emi **B** G

ji-mi bu-dou sy-no-vé mo-ji. Při - jde den, kdy u - cá - žu se všem... Mám svo-je

Emi G Emi G C D

cí - le, mám svo-je plá - ny a dál dlou - hé chví - le už sná - šet ne-hod - lám!

G Emi G Emi G

Stře-do-zem - ské dál - ky Mor-go - tha ne - skry - jí a mě če - ka - jí vál - ky, v nichž

C D **C** Emi G

jis - tě zví - tě - zím! *Nerdanel:* Proč od - chá - zíš za vi - di - nou, kte - rá se ni - kdy ne - spl - ní?
Nech mi as - poň do - ma sy - ny! Jen tvá pý - cha po - že - ne tě!

D A **D** Hmi

Zís - kat zpát - ky sil - ma - ri - ly ne - ní ve tvých si - lách! Pro - sím, pa - ne můj, já
Je - nom kvů - li třem ka - me - nům ne - mu - sí za - hy - nout! na - šim sy - nům dáš, když

Emi Hmi A E

jsm na ko - le - nou, já ne - chci a - bys šel, já mám tě rá - da dál! Co
po - ve - deš je tam, kde za - hy - nout mu - sí, já tě za - pří - sa - hám, já tě za - pří - sa - hám!

E G D G D C

Fëanor: Tak nech mě jít. Zlé zna - me - ní. Sta - nem za - se

Nerdanel: Snad už na - jdeš klid. Snad se ne - spl - ní. Sta - nem za - se

D G D G D

spo - lu na bře - zích. Tak nech mě jít. Zlé zna - me - ní.

spo - lu na bře - zích. Buď se mnou! Snad už na - jdeš klid. Snad se ne - spl -

C | 1. D | 2. C D

A sta - nem spo - lu na bře - zích. spo - lu na bře - zích. Buď sbo - hem!

ní. Spo - lu na bře - zích. Spo - lu na bře - zích.

(A) *Fëanor*: Mám svůj sen,
že jednou přijdou zázraky,
mám svůj sen,
že jimi budou synové moji.
Přijde den,
kdy ukážu se všem. . .

(B) *Fëanor*: Mám svoje cíle,
mám svoje plány
a dál dlouhé chvíle
už snášet nehodlám!

(B) Středozezemské dálky
Morgotha neskryjí
a mě čekají války,
v nichž jistě zvítězím!

(C) *Nerdanel*: Proč odcházíš za vidinou,
která se nikdy nesplní?
Získat zpátky silmarily
není ve tvých silách!

(C) Nech mi aspoň doma syny!
Jen tvá pýcha požene tě!
Jenom kvůli třem kamenům
nemusí zahynout!

(C) *Fëanor*: Tři kameny světlem stromů
nejcennější, co mám byly,
a dědictví mého rodu
navrátit se musí!

(C) *Nerdanel*: Výprava je nebezpečná,
nebezpečný jsi sám sobě!
Fëanor: Nebuď směšná!
Nerdanel: Skončí v hrobě
vše co je ti drahé!

(D) *Nerdanel*: Prosím, pane můj,
já jsem na kolenou,
já nechci abys šel,
já mám tě ráda dál!

(D) Co našim synům dáš,
když povedeš je tam,
kde zahynout musí,
já tě zapřísahám,
já tě zapřísahám!

(B) *Fëanor*:
Mám svoje cíle,
mám svoje plány
a dál dlouhé chvíle
už snášet nehodlám!

(B) Synové jsou silní
tak, jako duby v skalách,
a naděje, co v ně vkládám,
mi jistě vyplní.

(E) *Fëanor*: Tak nech mě jít.
Nerdanel: Snad už najdeš klid.
Fëanor: Zlé znamení.

Nerdanel: Snad se nesplní.
Fëanor + Nerdanel: A stanem zase spolu na březích.
Nerdanel: Buď se mnou!

(3×E – podruhé a potřetí dvojhlas překrývaný)

Fëanor: Buď sbohem!

(A) *Nerdanel*: Má svůj sen,
a odchází mi na věky,
má svůj sen
a s ním odejdou
synové moji. . .

Olwëho přesvědčení

Cmi Dmi A^b B Fmi Gmi Cmi Dmi **A1** A^b B Cmi Dmi B C

předehra

Fëanor: Dej-te sbo-hem ne-vol-nic - tví, stí-no-vý lid ne-smí se z nás

Cmi Dmi A^b B Cmi Dmi B C G A

stát! Do-bu-de-me zpět bo-hat - ství, zá-sta-va svo - bo-dy bu-de vlát.

Noldor: Pří-sa - ha nás

A2 Cmi Dmi A^b B Cmi Dmi B C Cmi Dmi

za - va - zu - je. Hej, Ol-wë, slyš zá-měr náš: V lo-dích svých pojď s ná-mi u-prch-nout!

A^b B Cmi Dmi B C G A **B1**

Svou vá - leč-nou sí - lu nám dáš, ve Stře-do - ze - mi bu-dem po-mstu kout. O - de -

Cmi Dmi Gmi Ami Cmi Dmi E^b F Fmi Gmi A^b B B C Cmi Dmi

vzdej nám lo - dě a vstříc své svo-bo - dě pod je - jich plach-ta - mi vy-dej se na pouť s ná-mi!

Cmi Dmi A^b B C Cmi Dmi A^b B C Cmi Dmi

mezihra

My

B2 Cmi Dmi Gmi Ami Cmi Dmi E^b F Fmi Gmi A^b B B C Cmi Dmi 2

Olwë: Dej si říct, pří-te - li, kam bys-te cho-di - li? Jen ve Va-lar ví-ru mít, pak se co chce mů-že dít!
- ství.

flétna

B3

Cmi Dmi Gmi Ami Cmi Dmi E^b F Fmi Gmi

- lou. Tak po-slou - chej, Fě - a - no - re, ne - do - jdeš po - ko - je! Ten - hle boj pře-dem

Teleri: Tak po-slou - chej, Fě - a - no - re, ne - do - jdeš po - ko - je! Ten - hle boj pře-dem

A^b B B C A^b B B C Cmi Dmi A^b B Fmi Gmi Cmi Dmi

vzdát, než do zhou-by všech se hnát! *Fëanor:* Zaberte lodě!

dohra

vzdát, než do zhou-by všech se hnát!

Předehra

(A1) Fëanor:

Dejte sbohem nevolnictví,
stínový lid nesmí se z nás stát!
Dobudeme zpět bohatství,
zástava svobody bude vlát.

Noldor sbor: Příklad nás zavazuje!

(A2) Fëanor + Noldor sbor:

Hej, Olwë, slyš záměr náš:
V lodích svých pojď s námi uprchnout!
Svou válečnou sílu nám dáš,
ve Středozeemi budem pomstu kout.

(B1) Fëanor + Noldor sbor:

Odevzdej nám lodě
a vstříc své svobodě
pod jejich plachtami
vydej se na pouť s námi!

Mezihra

(A1) Olwë a Teleri sbor:

My bílé lodě ti nedáme,
to ony jsou naším bohatstvím!
My svobodu nehledáme,
doma jsme zde v našem království.

(B2) Olwë:

Dej si říct, příteli,
kam byste chodili?
Jen ve Valar víru mít,
pak se co chce může dí!

(A1) Fëanor:

Teď v hodině nouze naší
zříkáš se našeho bratrství.
A mně jenom kývnout stačí
a shoří tvé slavné království!

(A2) Olwë:

To já bratra neopouštím,
já mu pošetilost vymlouvám.
Zrada se neodpouští,
zkus odejít a zůstaneš sám!

Teleri sbor: Příklad vás zaslepuje!

(B2) Olwë:

Bez lodí odejít
není v silách ani tvých,
a přece pouhou silou
nelze vyhrát nad Valou!

(B3) Olwë a Teleri sbor:

Tak poslouchej, Fëanore,
nedojdeš pokoje!
Tenhle boj předem vzdát,
než do zhouby všech se hnát!

Fëanor:

Recitativ: Zaberte lodě!

Dohra

Plátno z Valinoru 2

A Emi A Emi H A Emi

předehra

Zde pa - vouk pli - ve jed, tma

A Emi H A Emi

po - hl - ti - la svět, i Dvou Stro - mů tvář. Fin - wě u - mí - rá a

Dmi A Dmi A Emi

Mel - kor v ru - ce má sil - ma - ri - lů zář. Fě - a - nor pro - klí - ná svět

A Emi H A

Va - lar, vše, co zná: „Všich - ni jste je - den rod! Mel - ko - ra po - tres -

Emi Dmi A Dmi Dmi A₂

recitativ

tám, kle - no - ty vy - dá nám, ať jsem či ne - jsem vhod.“

Dmi G Dmi C A A7

Ref: Teď Vai - ře je mou pa - ní, a z je - jí mi - los - ti smím

G Dmi Cmi A A7 A

či - ny dě - tí Nol - dor, lás - ky i pod - los - ti do go - be - lí - nu

Dmi C A A7 A Dmi

vplé - tat, pý - chu a po - ká - ní; den po dni ros - te vý - jev, do

A Dmi A Emi F#mi G A

Ar - dy sko - ná - ní.

mezihra

předehra

Zde pavouk plive jed,
tma pohltila svět,
i Dvou Stromů tvář.
Finwë umírá
a Melkor v ruce má
silmarilů zář.

Fëanor proklíná
svět Valar, vše, co zná:
„Všichni jste jeden rod!
Melkora potrestám,
klenoty vydá nám,
ať jsem či nejsem vhod.“

Recitativ: Sílu vložíš-li do díla
a ono zemře, tvá duše skomírá.

Ref: Teď Vairë je mou paní, a z její milosti
smím činy dětí Noldor, lásky i podlosti
do gobelínu vplétat, pýchu a pokání;
den po dni roste výjev, do Ardy skonání.

mezihra

Sedmice přísahá,
že dostihne vraha,
vzbudí Sudby stín.
Že Fingolfin dal slib,
jde v sledu bratra chyb,
lid Noldor půjde s ním.

Lid Teleri má žal,
že lodě nevydal;
vraždění a strach.
Pak Mandos vyřkne soud:
„Vám nelze spočinout!
Kdo z vás není vrah?“

Recitativ: Kdo dá slib, co nelze vyplnit,
dál musí, i když nenalezne klid.

Ref:

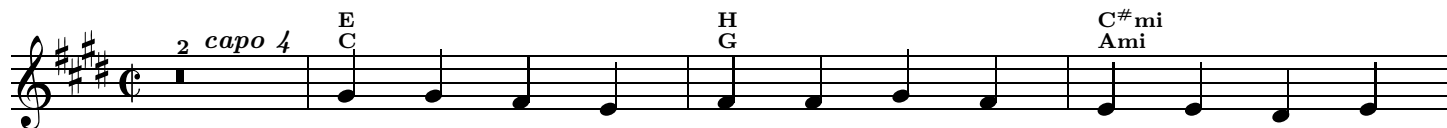
mezihra

Fëanor koráby
v Losgaru potápí,
zradí druhý sled.
Fingolfin věří dál
v klamavý ideál:
„Zdoláme mráz i led.“

Pod hvězdnou oblohou
zlé šiky skřetů řvou,
Fëanor se jen smál.
Obklíčen, poraněn,
umírá on i sen
a popel vítr vál.

Recitativ: Ohnivou mysl hnal žáru hlad,
když uhasl, je pozdě litovat.

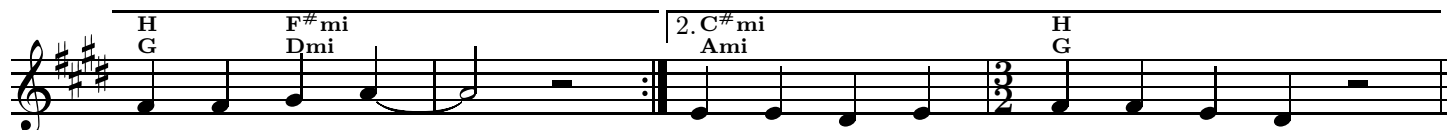
Není cesty zpět

Bra - tři, slyš - te srd - ce svo - je, chce se zba - vit
Bra - tře, ješ - tě na - děj zbý - vá, o věr - nos - ti

ne - po - ko - je, zpí - vá, že chce zpát - ky do - mů, žít ve svět - le
ať se zpí - vá, o od - va - ze zni - čit Zlé - ho,

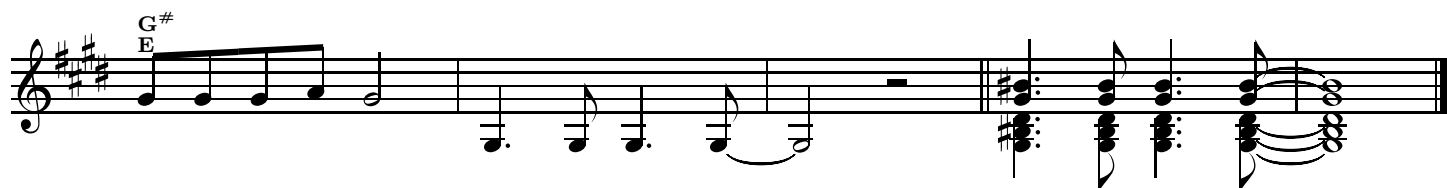

věč - ných stro - mů.

slyš - me ra - děj ot - ce své - ho.

Ref: Ne - ní ce - sty zpět, v my - sli měj - te, ne - ní ce - sty zpět, slib mi dej - te,

ne - ní ce - sty zpět, pří - sa - hej - te.

Pří - sa - há - me!

Bratři, slyšte srdce svoje,
chce se zbavit nepokoje,
zpívá, že chce zpátky domů,
žít ve světle věčných stromů.

Bratře, ještě naděj zbývá,
o věrnosti ať se zpívá,
o odvaze zničit zlého,
slyšme raděj otce svého.

Ref: Není cesty zpět, v mysli mějte,
není cesty zpět, slib mi dejte,
není cesty zpět, přísahajte.

Bratři, vidím dobu temnou,
Noldor hlavy smutkem sehnou,
ať jsme jak chcem velkolepí
do plamene jdem jak slepí.

Bratře, kdo ví, co se stane,
vždyť i v nás ten plamen plane,
pochybnosti všechny stráví,
vidím otce, jak nám praví:

Ref:

Bratři, znáte Valar slávu,
jejich moudrost, vždyť jsou v právu,
vražda bližních správná není,
pojdme hledat odpuštění.

Bratře, známe jejich pýchu,
naše přání jsou jim k smíchu,
stejně už nás ztratili,
hledat půjdem silmarily.

Ref:

Přísaháme!

Mandosova sudba

C Emi G D

Mandos: Stůj - te a na-slou-chej-te sud-bě těch, co ne-zů-sta-nou, co ne-bu-dou hle-dat soud a
Fě - a - no - ra i rod je - ho, i ty, kte - ří pů-jdou za ním, sti-hne ta - to moc-ná klet-ba,

A **F** Emi G

Va - lar od - puš - tě - ní. Valar proti vám ohradí Valinor a ne-vpus - tí vás,

D A Emi G

přes hory nepřejde ani ozvěna vašeho nář - ku. Půjsaha vás požene a přece vás pokaždě zra-dí,

D A Emi

všechno, co začnete, zradou se obrátí k zlé - mu. Za krev dáte krev a budete žít ve stínu

G D A D A

smr-ti a mno-zí bu-de-te za-bi-ti a z os-tat-ních zbu-dou jen stí - ny.

A Emi D Emi D Emi D Emi

Fëanor: Mám svůj sen, a na ten sen jsem při - sa-hal, mám svůj sen, ten

D Emi G Emi D Emi D

ne-zra-dím já, a - ni sy - no - vé mo - ji. Při - jde den, kdy u-zřím Stře-do -

Emi **B** G Emi G Emi

zem. Mám svo - je cí - le, mám svo - je plá - ny a zlé, tem - né

G C D G Emi

chví - le od - va - ha pře - ko - ná. Slyš - te sud - bu mo - ji: O

G Emi G C D

slav-ných na - šich či - nech znít bu-dou pís - ně, než Ar - da do - ko - ná.

E G D G D C

Fëanor: Tak nech mě jít. Zlé zna - me - ní. Ne - sta - ne - me

Mandos: Ne-na-jde-te klid. Vždy se na - pl - ní, ne - sta - ne - te

D G D G

víc - krát na bře - zích. Tak nech mě jít. Zlé zna - me -

víc - krát na bře - zích. Slyš Sud - bu! Ne - na - jde - te klid.

D C D

ní. Ne - sta - ne - me víc - krát na bře - zích. Buď sbo - hem!

Vždy se na - pl - ní. Víc - krát na bře - zích.

(C) *Mandos:* Stůjte a naslouchejte
sudbě těch, co nezůstanou,
co nebudou hledat soud a
Valar odpuštění.
Fëanora i rod jeho,
i ty, kteří půjdou za ním,
stihne tato mocná kletba,
budou vydědění.

(F) *Mandos:* Valar proti vám ohradí Valinor
a nepustí vás,
přes hory nepřejde ani ozvěna vašeho nářku.
Přísaha vás požene a přece vás pokaždé zradí,
všechno, co začnete, zradou se obrátí k zlému.
Za krev dáte krev a budete žít ve stínu smrti
a mnozí budete zabiti
a z ostatních zbudou jen stíny.

(A) *Fëanor:* Mám svůj sen,
a na ten sen jsem přísahal,
mám svůj sen,
ten nezradím, já ani synové moji.
Přijde den,
kdy uzmím Středozem.

(B) *Fëanor:* Mám svoje cíle,
mám svoje plány
a zlé, temné chvíle
odvaha překoná.

(B) *Fëanor:* Slyšte sudbu moji:
O slavných našich činech
znít budou písně,
než Arda dokoná.

(E) *Fëanor:* Tak nech mě jít.

Mandos: Nenajdete klid.

Fëanor: Zlé znamení. Nestaneme víckrát na březích.

Mandos: Vždy se naplní a nestanete víckrát na březích.

Slyš Sudbu!

Fëanor: Buď sbohem!

Text: JŽ na motivy JRRT a FB, Hudba: FB+E+JŽ

Ani jednu

A Emi

Fě - a - nor se ti - še vy - tra - til i se sy - ny,

D **Emi**

za - sle - chl jak rep - tá Fin - gol - fi - nův šik, při - plí - žil se k lo - dím kot -

D

ví - cím o - po - dál, jak se lo - dě ří - dí znal Fě - a - nor ten

Emi **B** **C** **G** **D** **C** **G** **D** **C** **G**

trik. A kte - rou z lo - dí teď vy - šleš zpět? A ko - ho

D **C** **D** **Emi** **D** **Emi**

při - vézt má? Však Fě - a - nor dí hned: *Ref:* A - ni jed - nu! Žád - ná ško - da těch, co

C **D** **Emi** **D** **Emi** **D** **Emi** **C**

ne - chám za se - bou, zbyt - ná při - těž na ces - tách, pak ať mě klid - ně pro - kle -

D **C** **D** **Emi** **C** **G** **D**

jou, ať mě klid - ně pro - kle - jou. Ty lo - dě, kte - ré vzal, ty

C **D** **G** **D** **C** **D**

lo - dě, kte - ré spá - lil, v Los - ga - ru kon - čí pouť, pla - vid - la pře - krás -

Emi **G** **D** **C** **D**

ná. Zda - le - ka jas - ný žár, lí - tý a straš - li - vý,

G D C D Emi D
 lid Fin - gol - fi - nův zří a ví, že zra-zen byl. *Ref:* (A-ni -) *Dovětek:* A - ni
 Emi D Emi C D Emi D Emi
 jed-nu! A - ni jed-nu! A - ni jed-nu!

(A) Fëanor se tiše vytratil i se syny,
 zaslechl jak reptá Fingolfinův šik,
 připlížil se k lodím kotvícím opodál,
 jak se lodě řídí znal Fëanor ten trik.

(B) A kterou z lodí
 teď vyšeš zpět?
 A koho přivést má?
 Však Fëanor dí hned:

Ref: Ani jednu! Žádná škoda
 těch, co nechám za sebou,
 zbytná přítěž na cestách,
 pak ať mě klidně proklejou,
 ať mě klidně proklejou.

(A) Fëanor za příznivého vyplul větru,
 nikdo z plavců neměl pochybnosti stín,
 Fingolfinu nechal v Aramanu pustém,
 vylodil se nedaleko Dor Lómin.

(B) A kterou z lodí. . .

Ref:

(C) Ty lodě, které vzal, ty lodě, které spálil,
 v Losgaru končí pouť, plavidla překrásná.
 Zdaleka jasný žár, lýtý a strašlivý,
 lid Fingolfinův zří a ví, že zrazen byl.

Ref:

(A) Fëanor se tiše vytratil i se syny,
 zaslechl jak reptá Fingolfinův šik,
 připlížil se k lodím kotvícím opodál,
 jak se lodě řídí znal Fëanor ten trik.

(B) A kterou z lodí. . .

Ref:

Dovětek:

Ani jednu! 5×

A. Lewis/DB

Bílé loď

A Ami Emi Ami Emi

Pláč rac - ků za - lé - há až k ry - bům v hlu - bi - nách, k ry - bům v hlu - bi - nách,

Ami G (G)

vě - ně hna - li nás, už ne - spo - či - nem v snách. V pe - ří od - lesk lu - ny stříb - rem
je - jich kří - del bě - la - vých nás

Ami F 1. 2. Ami

plál, když nás ved - li k po - břě - ží, šum - ží. Ref: Al - qua - lon - dě! Al - qua -
hnal, dnes už nás ne - stře - - - ží.

G Dmi F Ami

lon - dě, tvé lam - py věč - ně zá - ří. Hla - sy pe - rel zní v las - tu - rách,

Dmi F G Ami F G Ami

v kom - na - tách, tam na po - břě - ží, tam na po - břě - ží. Ze

B Ami Dmi Ami

- ží. Na pís - či - ny z pe - rel krev prý - ští, o Va - li - nor se vl - ny

Dmi Ami Dmi F

tříš - tí, tem - no - ta už skry - la pří - stav Al - qua -

G Ami F G Ami F G Ami

lon - - dě, Al - qua - lon - - dě, Al - qua - lon - - dě.

(A) Pláč racků zaléhá až k rybám v hlubinách,
k rybám v hlubinách,
věrně hnali nás, už nespočinem v snách.
V peří odlesk luny stříbrem plál,
když nás vedli k pobřeží,
šum jejich křídel bělavých nás hnál,
dnes už nás nestřeží.

Ref: Alqualondě! Alqualondě,
tvé lampy věčně září.
Hlasy perel zní v lasturách, v komnatách,
tam na pobřeží, tam na pobřeží.

(A) Ze skály rostlé oblouk, přístav západní,
přístav západní,
tam jsme zakotvily v klidu spoustu dní.
Osaměle křičí v temnotách,
když soumrak přichází,
nesmiřitelné hlasy budí strach,
jsou předzvěst nesnáží.

Ref:

(A) Ostří blyštivá Lidu Přísahy,
Lidu Přísahy,
přátelé se náhle mění ve vrahy.
Přijdou, násilím nás uchvátí,
hle, moře vzdouvá hněv;
už svobodu nám nikdo nevrátí,
když prolita je krev.

Ref:

(A) Losgar, konec pouti, smrt nás provází,
smrt nás provází,
Drengist, poslední, už nic nám neschází.
Zří plamen, ví: zradu okusili,
stíhá je Sudby stín,
zášť nikdy nepoleví v úsilí,
dřív než dokonán je čin.

Ref:

(B) Na písčiny z perel krev prýští,
o Valinor se vlny tříští,
temnota už skryla přístav
Alqualondě,
Alqualondě,
Alqualondě.

A. Lewis/DB a PB

Helcaraxë

Emi Hmi Emi Hmi

Pa - dá, pa - dá ti - še sníh, ne - sly - šíš zpěv ve vět -

Emi F#mi Emi F#mi Emi Hmi F#mi Hmi

vích. Ví - tr dál kví - lí, vá - ni - ce sí - lí. Mu - síš jít

F#mEmi Hmi F# Hmi Emi Hmi F#mi

pod svět-lem hvězd, kte-ré však ne - spat - říš. Ref: Hel - ca - ra - xě, ach kru - tá
Hel - ca - ra - xě, bez - cit - ný

D Emi D Emi D Emi Hmi F#mi

pa - ní, mi - lu - ješ mra-zem a za - bí - jíš. Hel - ca - ra - xě, proč dr - tíš
ka - te! ži - vo - ta o - heň zha - sí - ná, Hel - ca - ra - xě, jen sl - zy

D Emi Hmi F#mi Hmi Hmi F#mi D Emi

v dla - ni lid, kte - rý k svo - bo - dě chtěl blíž?
zla - té má v o - čích ten, kdo vzpo - mí - ná.

Padá, padá tiše sníh,
neslyšíš zpěv ve větvích.
Vítr dál kvílí, vánice sílí. Musíš jít
pod světlem hvězd, které však nespatriš.

Dlouhou cestu střeží led,
nezbývá než kráčet vpřed.
Štíty hor bílé zvěstují chvíle strádání,
Sudba naše kroky již dohání.

Ref: Helcaraxë, ach krutá paní,
miluješ mrazem a zabíjíš.
Helcaraxë, proč drtíš v dlani
lid, který k svobodě chtěl blíž?
Helcaraxë, bezcitný kate!
života oheň zhasíná,
Helcaraxë, jen slzy zlaté
má v očích ten, kdo vzpomíná.

Kolik ještě zbývá mil,
každá ubírá nám sil.
Tváře mráz pálí, tam někde v dáli čeká cíl,
Středozemě bolest tvou utiší.

Stopy třísní horká krev,
v žilách proudí marný hněv.
Pýcha a přání stále nám brání podlehnout
zradě, kterou Fëanor přichystal.

Ref:

Plamen duše hubí chlad,
mnozí z nás šli věčně spát.
Zástupy řídnou, Středozem vldnou nepozná
ten, koho Mandosův sál uvítal.

Sever vládne žezlem zlým,
životem daň zaplatím.
Zášť, zlo a špinu, číš plnou blínu upíjím,
lid Noldor Melkorův jed ochutná.

Ref:

Víno a slzy

Emi G Ami C Emi
Vo - da tu prýš - tí, je čis - tá jak sil - ma - ril, kde na - jdem přiš - tí,

Hmi Emi G Ami C
kdo na - pít po - dá nám? Zbraň zkul jsem sám a v té vo - dě za - ka - lil,

Emi Hmi B Hmi H2
tou - ha je stá - lá, na vá - šen pří - sa - hám. Krev ne - ní vo - da,

Hmi H2 A2 Ami A2 Ami Hmi
já a mí dra - zí, vždyc - ky je stej - ná, stej - ný sen, stej - ný žár. Ko - ho smíš

H2 Hmi H2 A2 Ami A2 Ami
pro - dat? Bra - tři a vra - zi me - če své zved - nou, pou - ta jsou čer - ve - ná.

(A) Voda tu prýští, je čistá jak silmaril,
kde najdem příští, kdo napít podá nám?
Zbraň zkul jsem sám a v té vodě zakalil,
touha je stálá, na vašeň přísahám.

(B) Krev není voda, já a mí drazí,
vždycky je stejná, stejný sen, stejný žár.
Koho smíš prodat? Bratři a vrazi
meče své zvednou, pouta jsou červená.

(A) Krev z rány prýští, je rudá jak plameny,
kdo bude příští, kdo splatí sudby daň?
Cítím se sám a až do dna znavený,
zas živý vstaň, vždyť já s tebou umírám.

(B) Krev není voda, pij víno a slzy,
jdi o hladu spát, zhasla zář klenotů.
Činy a slova, je pozdě i brzy
slibů se ptát, kdy je smrt zbytečná.

(A) Voda z ran prýští, je rudá jak silmaril,
zhasl den příští a dnešek není zván.
Svět zůstal sám a struny si rozladil,
miluji krví a krví i proklínám.

(B) Krev není voda, slib přišel brzy,
a proč vůbec spát, rudé je svítání.
Touha i zloba, víno a slzy,
nech v poháru stát. Kde láska přebývá...

Bitva pod hvězdami

Emi D Emi **A** Emi D Emi D Emi

Po - slyš-te, všich - ni na V ý - cho-dě zro-ze - ní, Zá - pa - du

D C D Emi D Emi D

sbo-hem dal nol-dor-ský lid, ces - tu zpět do - mů v pří - bě - hy pro-mě - ní,

Emi D C **B** Emi D

od - va - ha v tó - nech pís - ní bu - de znít. Bouř - li - vé vo - dy

Emi D Emi D C D Emi

za pí - sek vy - mě - nil, La-moth si s oz - vě - nou dych - ti - vě hrál, va - rov - né

D Emi D Emi 1.-3. D C

zna-me - ní za - jis - té o - ce - nil zba - bě - lec, co sám se u - ká - zat bál.

4. D C Emi

ví - těz - ství Nol - dor bu - dou stát.

(A) Poslyšte, všichni na Východě zrození,
Západu sbohem dal noldorský lid,
cestu zpět domů v příběhy promění,
odvaha v tónech písní bude znít.

(B) Bouřlivé vody za písek vyměnil,
Lamoth si s ozvěnou dychtivě hrál,
varovné znamení zajisté ocenil
zbabělec, co sám se ukázat bál.

(B) V náručí Hithlumu na břehu jezera
hledali znavení muži svůj klid,
Vardiny hvězdy jen zaplály z večera,
když přišli skřeti a chtěli se bít.

(B) Po deset dlouhých dní čepule Noldoli
v Dagor-nuin-Giliath tančily tmou,
s hrůzou a zděšením nestvůry prchaly,
co vojskem angbandským hrdě se zvou.

(B) Teď Morgoth Sedmilhář pod zemí ukrytý
nad ztrátou armády může si štkat,
srovnáme se zemí prokleté komnaty,
na pláni vítězství Noldor budou stát.

Fëanorova smrt

Dmi C Dmi Ami C Ami Dmi C

Ref: Fëanorovci: (vokál)

Dmi Ami C Ami Dmi A Dmi C Dmi

Můj pa-ne, o-ni už při-šli bo-jo-vat,

A7 Dmi Ami

na po-plach ať zvo-ní, ve zbro-jích bu-dem stát! *Fëanor:* Tu-hle bit-vu vy-hra-je-me, jsem si jist, bu-dou

F G E Ami B Dmi C Dmi C Dmi

číst o nás, o nás hr-di-nech. Mí sy-ni, slyš-te, už ča-su má-lo jest, mo-je pěst už me-če ne-sví-rá, při-sa-hu splň-te, a ne-dej-te si vzít, co váš klid vza-lo, co vás u-ží-rá.

C Dmi A7 Dmi

vokál

Fëanorovci: Tu-hle bit-vu vy-hra-je-me, tu-hle bit-vu vy-hra-je-me, tu-hle bit-vu vy-hra-je-me,

rit. A7 Dmi Ami Dmi F Gmi

Olwë: Tak po-slou-chej, Fë-a-no-re, ne-do-jdeš po-ko-je! Ten-hle boj pře-dem tu-hle bit-vu vy-hra-je-me.

B C rit. B C A D Dmi A

vzdát, než do zhou-by všech se hnát!

Míriel: Ohnivou mysl hnál žá-ru hlad, když

Dmi E Emi G

uhasl, je pozdě li-to-vat.

Mandos: Za krev dáte krev a budete žít ve stínu smr-ti a

D A D A **F** Emi D
 mno-zí bu-de-te za-bi-ti a z os-tat-ních zbu-dou jen stí-ny. *Fëanor: Měl jsem*

Emi D Emi D Emi D
 sen, že jed-nou při-jdou zá-zra-ky, měl jsem sen, že ji-mi bu-dou

Emi G Emi D Emi D Emi G *dohra*
 sy-no-vé mo-ji, při-šel den, kdy po-hl-tí mě zem. *flétna*

D G D Emi D C
 D G Emi G Emi G
vokál

C D G

Ref: (vokál)

(A)
Voják 1: Můj pane, oni už přišli bojovat,
Voják 2: na poplach ať zvoní,
 ve zbrojích budem stát!
Fëanor: Tuhle bitvu vyhrajeme,
 jsem si jist,
 budou číst
 o nás, o nás hrdinech.

Ref: (vokál)

(B) *Fëanor:*
 Mí syni, slyšte,
 už času málo jest,
 moje pěst už meče nespívá,
 přísahu splňte,
 a nedejte si vzít,
 co váš klid
 vzalo, co vás užívá.

Mezihra Tuhle bitvu vyhrajeme (4×)

(C) *Olvě:* Tak poslouchej, Fëanore,
 nedojdeš pokoje!
 Tenhle boj předem vzdát,
 než do zhouby všech se hnát!

(D) *Míriel:* Ohnivou mysl hnal žáru hlad, když uhasl, je pozdě
 litovat.

(E) *Mandos:* Za krev dáte krev a budete žít ve stínu smrti
 a mnozí budete zabiti,
 a z ostatních zbudou jen stíny.

(F) *Fëanor:*
 Měl jsem sen,
 že jednou přijdou zákraky,
 měl jsem sen,
 že jimi budou synové moji,
 přišel den,
 kdy pohltní mě zem.

Dohra

FB+E+JŽ+DB

Táto, vrať se zpátky

A D A7sus D D4 Dadd9 G A7sus

Synové: Mor - go-thův zmar se ší - ří, tvá du - še ja - ko vždycky pla - ne ko - lem
Ostatní: Byl jsi na - še svět - lo v dál - ce, jen - že pak čer - ný Va - la od - nes všech - no

A Emi G6 G A7sus D Dadd9

nás, jen - že zá - hy mi - zí, z tě - la zbyl jen prach. *Ostatní:* Kéž bys byl zas zpát - ky!
 pryč. Na - děj ne - u - mí - rá, při - sa - hu svou splň. *Synové:* Tá - to, vrať se zpát - ky!

A D **B** D A D D4 D

Synové: Tá - to, vrať se zpát - ky! *Všichni:* Co v srd - cích nás všech dří - má, tvé po - sel - ství a
Ostatní: Kéž bys byl zas zpát - ky!

G D6 A Emi G6 G

z mi - nu - los - ti dob - ré i to zlé pí - šem do po - hád - ky, náš stesk ať zho - jí čas.

A7sus D Dadd9 A7sus A D **C** A7sus A13 D

Synové: Tá - to, vrať se zpát - ky! *Ostatní:* Kéž bys byl zas zpát - ky! *Všichni:* Kéž bys nám sí - lu dal!

(A) *Synové:* Morgothův zmar se šíří,
 tvá duše jako vždycky
 plane kolem nás,
 jenže záhy mizí,
 z těla zbyl jen prach.
Ostatní: Kéž bys byl zas zpátky!
Synové: Táto, vrať se zpátky!

(A) *Ostatní:* Byl jsi naše světlo v dálce,
 jenže pak černý Vala
 odnes všechno pryč.
 Naděj neumírá,
 přísahu svou splň.
Synové: Táto, vrať se zpátky!
Ostatní: Kéž bys byl zas zpátky!

(B) *Všichni:* Co v srdcích nás všech dřímá,
 tvé poselství a z minulosti
 dobré i to zlé
 píšem do pohádky,
 náš stesk ať zhojí čas.
Synové: Táto, vrať se zpátky!
Ostatní: Kéž bys byl zas zpátky!

(A) *Synové:* Morgothův zmar se šíří,
 přísaha žene nás
 a nedopřeje klid.
 Kéž se všechno vrátí
 a štěstí potká nás.
Ostatní: Kéž bys byl zas zpátky!
Synové: Táto, vrať se zpátky!

(A) *Ostatní:* Byl jsi naše světlo v dálce.
 Kdo další bude tvoji
 velkolepost mít?
 Naděj neumírá,
 doufat smíme dál.
Synové: Táto, vrať se zpátky!
Ostatní: Kéž bys byl zas zpátky!

(B) *Všichni:* Co v srdcích nás všech dřímá,
 tvé poselství do budoucnosti
 dobré, ne to zlé.
 To jsou nové počátky,
 však vzpomínáme dál.
Synové: Táto, vrať se zpátky!
Ostatní: Kéž bys byl zas zpátky!
Synové: Táto, vrať se zpátky!
Ostatní: Kéž bys byl zas zpátky!

(C) *Všichni:* Kéž bys nám sílu dal!

A. L. Webber/BS+E

Obsah

Chůvičky aneb Když jsme byli malí	1
Plátno z Valinoru 1	2
Maglor	4
Formenos Tower	5
Hostina na Taniquetilu	6
Ungoliant a Melkor	8
Míšení světél	9
Vzdej se Klenotů	11
Zlé zprávy	12
Přísaha	13
Konfrontace	15
Olwého přesvědčení	17
Plátno z Valinoru 2	19
Není cesty zpět	21
Mandosova sudba	22
Ani jednu	24
Bílé lodě	26
Helcaraxë	28
Víno a slzy	29
Bitva pod hvězdami	30
Fëanorova smrt	31
Táto, vrať se zpátky	33